

תלמודו בידו

דף ד עמוד א

- א** [מנין שעשה דוחה לא תעשה שאין בו כרת ?
- ב** [יבמה נפלה לפני מוכה שחין, האם כופים את היבם לחלוץ לה ומנין ?
- ג** [מנין שדין מכשפה בסקילה ?
- ד** [האם מותר לשאת אנוסת או מפותת אביו, ומנין ?
- ה** [לחכמים, מה מלמד הפסוק "ולא יגלה כנף אביו" ?

- א** [נאמר "לא תלבש שעטנז", ובסמוך נאמר "גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ". ומן הסמיכות למדים שכלאים מותרים בציצית, שהעשה של ציצית דוחה את הלאו של שעטנז.
- ב** [הדין: כופים אותו לחלוץ לה.
- המקור:** נאמר "לא תחסום שור בדישו", ובסמוך נאמר "כי ישבו אחיו יחדו". ומן הסמיכות למדים, שיש להיזהר שלא לחסום את טענת היבמה.
- ג** [בן עזאי: "מכשפה לא תחיה" נסמך ל"שוכב עם בהמה מות יומת", ללמד שדינה בסקילה כדין שוכב עם בהמה.
- ר' יהודה:** אוב וידעוני בכלל שאר המכשפים, ויצאו לפסוק מיוחד כדי להקיש לשאר המכשפים, שכשם שאוב וידעוני בסקילה כך מכשפה בסקילה.
- ד** [ר' יהודה: אסור. שנאמר "ולא יגלה כנף אביו", והכתוב מדבר ב**אנוסת** אביו, שהרי נסמך ל"ונתן האיש השכב עמה" העוסק בדין האונס.
- חכמים:** מותר. שאין הפסוקים סמוכים, כי ביניהם נאמר "לא יקח איש את אשת אביו". ואינה נאסרת משום אשת אביו, כי אין ביניהם אישות על ידי קידושין.
- אנוסת בנו או מפותת בנו, לדברי הכל מותרת לאביו.
- ה** [שהנישא לשומרת יבם של אביו עובר בלאו [מלכד הלאו "לא תהיה אשת המת החוצה"].
- ור' יהודה דוחה,** שאם כן היה הפסוק נכתב בפרשת עריות.